

Valitus, jonka LÍpidos Santiga, SA on tehnyt 24.8.2020 unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) asiassa T-561/19, LÍpidos Santiga v. komissio, 11.6.2020 antamasta määräyksestä

(Asia C-402/20 P)

(2020/C 348/17)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: LÍpidos Santiga, SA (edustaja: P. Muñiz Fernández, abogado)

Muu osapuoli: Euroopan komissio

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen (neljäs jaosto) 11.6.2020 asiassa T-561/19, LÍpidos Santiga v. komissio, antaman määräyksen, joka annettiin valittajalle tiedoksi 12.6.2020, siltä osin kuin kanne jätettiin siinä tutkimatta
- toteaa, että valittajan nostama kanne voidaan käsitellä ja palauttaa asian unionin yleiselle tuomioistuimelle pääasian ratkaisua varten, ja
- velvoittaa Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut tässä oikeusasteessa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäinen valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että sillä, että Euroopan unioni on jättänyt palmuöljyä sisältävät biopolttoaineet unionin markkinoiden ulkopuolelle, ei ole vaikutusta valittajan tilanteeseen.

- A. Unionin yleinen tuomioistuin on laiminlyönyt tutkia, onko RES II -direktiivissä⁽¹⁾ vahvistettujen sitovien tavoitteiden ulkopuolella palmuöljyä sisältävien biopolttoaineiden markkinat, eikä se siten ole perustellut ratkaisuaan riittävästi.
- B. Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että RES II -direktiivin 26 artiklan 2 kohtaan sisältyvää nimenomaista kieltoa, joka koskee palmuöljyä sisältävien biopolttoaineiden käyttöä, ei sovelleta riidanalaisen säännösten seurauksena.
- C. Unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että alhaista ILUC-riskiä koskevan poikkeuksen seurauksena riidanalaiset säännökset eivät koske valittajaa suoraan.

Toinen valitusperuste: unionin yleinen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että jäsenvaltioilla on harkintavaltaa sen osalta, miten ne panevat täytäntöön RED II -direktiivin 26 artiklan 2 kohdassa säädetyn kiellon, jota sovelletaan riidanalaisen säännösten seurauksena.

Kolmas valitusperuste: unionin yleisen tuomioistuimen oikeudellinen arviointi siitä, miten riidanalaiset säännökset vaikuttavat valittajan tilanteeseen, samoin kuin se, miten se on tulkinnut ja soveltanut edellytystä, jonka mukaan toimenpiteen on koskettava kantajaa suoraan, ovat selvästi virheellisiä.

⁽¹⁾ Uusiutuviesta lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä 11.12.2018 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001 (EUVL 2018, L 328, s. 82).